

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Voto Paupertatis. Quò quia pauperior, eò ditior.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

gusticus, ut admonendo homines ne retrospiciant, & se à spe divina promissionu avertant, tanquam condiciat cor eorum ne sint fatui.

Velle ne aliquid reservare pecuniæ? Putare ne votum paupertatis ritè factum nisi pecuniam omnem ejurares? At verò sunt *Loculi non modò pœcunia*, inquit sanctus Bernardus, sed *propria voluntatis*. Consecranda, consecranda est illa voluntas integra, nihil ut ex illa magis superfit quam ex pecunia. Sic verè sacrificium fiet, sic verè holocaustum, & holocaustum perpetuum, quale est illud Christi Domini qui cum semel tantum se obtulerit, sic tamen perseverat illa oblatio, ut non quotidie tantum renovetur, sed quoties in die sacrosanctum Missæ sacrificium celebratur.

O dignitatem religiôsæ professionis quæ pro-

fitentem Christo reddit similem, si sui similis proficens sic esse velit ut sit idem semper profusus ac proficens! Ô motivuum ita inchoandi nobilissimum, Ô vinculum ita perseverandi strictissimum! Sic incipimus hodie sicut volumus aliquando mori: ut sic aliquando moriamur sicut incipimus hodie. *Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias mandata hæc atq; judicia. Et custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. Dominum elegisti hodie, ut sis tibi Deus & ambules in viâ ejus, & obedias ejus imperio. Et Dominus elegit te hodie, ut sis ei populus peculiaris sicut locutus est tibi. Nonne id ita vis? Nonne id ita semper velle cum gratia profiteris?*

Vide in 2. parte, Fetiâ, Hebdom. 3. in Quadragesima.

DE VOTO PAUPERTATIS.

Elegi te in caminopauPERTATIS. II. 48.

VERITAS PRACTICA.

Quò quis pauperior, eò ditior.

RATIO EST, Quia quò quis abundat pluribus & melioribus divitiis, ille est ditior.

Sed quò quis est pauperior, pluribus abundat divitiis & melioribus.

Argo est ditior, ac proinde ne quid extra puritatem voti paupertatis quæras, quòd in ipsa paupertate melius reperies, si parè votum serves.

I. PUNCTUM.

2. 1. q. 86.
A. 6. & 7.

CUM ex D. Thoma, tria Religiosorum vota tribus opponantur concupiscentiis, illud commodi consequitur Religiosus, ut per illa vota sanctè observata, brevi faciliq; compendio ad perfectionem caritatis perveniat: sed illud semper restat incommodi, ut nisi diligenter advertat & caveat, concupiscentia nunquam ex toto extincta reviviscat interdum, & quæ sua sunt eò quæret avidius quò est repræfata strictius. Sic videmus in multis & plangimus, amore bonorum temporalium, paupertatem religiosam valde labefactatam; sic amore voluptatum, castitatem non parum læsam; sic deniq; amore vanitatis & gloriæ, neglectam obedientiã.

Quamobrem ut his efficacius occurratur malis, ac puritati votorum consulatur, sic formantur

hæ considerationes & veritates de tribus votis, ut ostendatur ex perfecta votorum observatione tantum abesse, ut quid boni vel utilis, vel delectabilis vel honesti depereat, quàm potius eò magis crescat quò vota melius observabuntur. Quod ut primò in paupertate pateat, sic habet veritas modò expendenda? *Quò quis pauperior, eò ditior.*

Nempe ille est eò ditior quò pluribus abundat & melioribus divitiis, sicut ille est doctior qui meliori est instructus disciplina; ille est sanior & pulchrior qui plures & nobiliores corporis partes saniores & pulchriores habet: ille est sanctior qui veras sanctitatis intensiores habitus possidet & frequentiores actus edit. Quid clarius? Sed quid rarius? *Salvum me fac Domine, quoniam defecit Sanctus, quoniam diminuta sunt veritates à filiis hominum.*

Pf. II.

II. PUNCTUM.

SED quò quis est pauperior, eò abundat pluribus & melioribus divitiis.

Primò quidem non est dubium quin divitiæ spirituales & ecclestes sint meliores quàm terrenæ, sive earum dignitatè spectes sive utilitatem & necessitatem. Nam si de sola sapientia Sapiens verè dixit, *Divitiarum nihil esse duxi in comparatione illius*: quid de illis gratiarum thesauris quos secum advexit Christus & nobis largè communicat? Audi S. Petrum: *qui vocavit nos propria*

Sap. 7.

2. Pet. I.

Hhh 3

glo-

gloria & virtute, per quam maxima & pretiosa nobis promissa donavit, ut per hanc efficiamus in divina confortis natura. Audi & sanctum Ambrosium: quid enim est quod conferri possit huic de quibus Deus dicit: & inhabitabo in illis. Quid magnificentius

Serm. 8. in
Ps. 118. hospite celesti? Quid beatius possessione divina?

Deinde verò certum est, quod quis fuerit pauperior, id est, quod quis affectu circa res terrenas fuerit religiosior & plenius mortificato, ille abundabit pluribus donis spiritualibus, quia erit capacior illis recipiendis: hanc enim solum capacitatem requirit Deus ut se suaque largius impertiatur. Dilata ostium & implebo illud. AF-

Pf. 80.
4 Reg. 4.
5. Aug.
Apoc. 2. FER mihi adhuc vas. EXINANi ut implearis. SCIO tribulationem & paupertatem tuam, ait Dominus, sed deus es, MELIUS est parum cum timore Domini, quam thesauri magni & insatiabiles. EST homo mercator: abundans paupertate

Pr. 25.
Ecclesi. 11.
2. Cor. 8. & oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius. Sic magnificè dictum à Psalte Regio: Parasiti in dulcedine tua pauperi Deus. Et aptè huc transferas quod scribit Apostolus de Macedonibus: Altissima paupertas eorum abundavit in divitiis. Id est, profundissima & ex imo fundo vacui, ac proinde capacissima & aptissima divitiis spiritualibus comparandis & continendis.

Adde quod illa ipsa dona celestia licet ex se satis nobilia & pretiosa, sunt tamen in eo nobiliora & pretiosiora qui est pauperior & minus affectus erga res humanas: nam sicut aurum purum & defecatum, est nobilior & pretiosius quam permixtum, ita donum celeste quando est purum in animo, est pretiosius; est autem eò purius in animo nostro, quò animus est magis liber & purus ab illis terrenis affectibus qui sunt velut scoria & faeces quibus non minus dona celestia inficiuntur & diminuuntur, quam aurum & argentum permixtione alterius inferioris metalli. Eapropter elegit, inquit Dominus in camino pauperatus; Quod & alibi repetit & declarat apertius: Excoquam ad purum scoriam tuam, & auferam omnem stannum tuum. Id est, per paupertatem purificabo affectus tuos sicut in camino purificatur aurum. Sic Dominus pauperem facit & dilatat; & sic de stercore erigit pauperem, ut collocaet eum cum principibus. Hinc est illud Apocalypsis celebre dictum: Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, probatum, ut lucuples fias. Quis? Et cui suadet? Quomodo? Et quid suadet? Contemplare attentius,

If. 48.
Ibid. 1.

1. Reg. 2.
Ps. 112. emere à me aurum ignitum, probatum, ut lucuples fias. Quis? Et cui suadet? Quomodo? Et quid suadet? Contemplare attentius,

QVO quis ergo pauperior, eo est ditior, Cum divitijs abundet pluribus & melioribus. vereque possit dicere cum Patriarcha Iosepho Crescere me fecit Deus in terra paupertatum mea.

Gen. 41. SEMPER dives est Christiana paupertas ait sanctus Leo: quia plus est quod habes quam quod non habet. Nec parvis in isto mundo indigentia laborare, cum donatum est in omnium rerum Domino, omnia possidera. Hoc est videlicet Centuplum de quo Christus Dominus: Hæ sunt divitiæ salutis

Matth. 19. de quibus Propheta Isaias: Hic est dives cum nihil habeat, de quo Sapiens: hi sunt, nihil habentes & omnia possidentes de quibus Apostolus; 2. Cor. 6. hi sunt pauperes quos elegit Deus in hoc mundo, divites in fide, & heredes regni quòd repromisit

1. Cor. 2. Deus diligentibus se, ut ait S. Iacobus. Hi sunt qui cum Tobia debent dicere; Pauperem quidam vitam gerimus, sed multa bona habebimus si invenimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene: Et iterum, sufficiebat nobis

Tob. 4. paupertas nostra ut divitijs computaremus in ea. Hi sunt vel maxime propter quos Christus egenus factus est cum esset dives, ut illius inopia divites essent. Ad quæ Apostoli verba, sentit sanctus Augustinus; quid factura sunt divitiæ eius, cuius paupertas nos divites facit?

Ne verò in aliquod extremorum laboris; aut negligentia in colenda paupertate; aut superbia in perfecto eius cultu; sapienter idem sanctus Doctore admonet: Quomodo se audib: extollere de voluntaria paupertate Christianus, ut in huius vite peregrinatione expeditior ambulet viam que perducit ad patriam, ubi vera divitiæ ipse Deus est, cum legat L. Valerianum qui in suo defunctus est consulari, usque adeo fuisse pauperem, ut nummi à populo collati eius sepultura curarentur; Legat Q. Cincinnatum quem quatuor jugera possideret & ea suis manibus coleret, ab aratro esse abductum ut Dictator fieret, victisque hostibus, ingentem gloriam consecutum, in eadem paupertate mansisse? Et post alia quedam exempla; Hæc, inquit, proposita sunt necessaria communitioni exempli, ut si virtutes quarum ista utcumque sunt similes, quas isti pro civitate terrena gloria tenuerunt, pro Dei gloriosissima civitate non tenuerimus, pudore pungamur: si tenuerimus, superbia non extollemur.

1. 5. Civit. c. 18.

Vide in 1. parte, In die Natalis Domini. In 3. parte, Fer. 2. Hebdom. 3, In 4. parte, tota pendè Hebdomada 17.

DE